

L Ö G

um

breyting á fátækralögum, nr. 43, 31. maí 1927.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Péttmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau
með samþykki Voru:

1. gr.

21. gr. fátækralaganna orðist þannig:

Eftir 16 ára aldur vinnur hver sá, sem hefir íslenzkan ríkisborgararétt, sér framfærslurétt í þeirri sveit, þar sem hann hefir dvalizt 2 ár samfleytt búandi, vistfastur eða haft löglegt heimilisfang, enda hafi hann ekki þegið endurkræfan eða óendurkræfan sveitarstyrk á síðustu 4 árum.

Þeirri sveitfesti, er menn hafa unnið sér áður en lög þessi ganga í gildi, halda þeir þangað til þeir þar eftir hafa unnið sér sveitfesti annarsstaðar samkvæmt lögum þessum. Að öðru leyti fer um sveitfesti manna frá þeim degi að telja, er þau öðlast gildi, svo sem segir fyrir um í lögum þessum. Þó skulu þeir menn, er dvalið hafa síðustu 3 árin áður en lögin komu í gildi sveitfestisdvöl í einhverri sveit, vinna sér þar framfærslusveit, ef þeir halda áfram dvöl sinni þar á eftir í hinni sömu sveit enn 1 ár, og að öðru leyti uppfylla skilyrði laga þessara.

2. gr.

Aftan við 65. gr. fátækralaganna komi ný málsgrein, svo hljóðandi:

Nú verður ríkissjóður að greiða sveitarstyrk erlendis með þurfamanni, sem á framfærslusveit hér á landi, eða kostnað við flutning hans og fjölskyldu hans frá útlöndum, og á hann þá rétt til endurgjalds hjá framfærslusveit þurfalingsins á þeirri upphæð, er hann hefir þannig lagt fram. Á þetta jafnt við um þá þurfalinga, sem fengið hafa slíkan styrk hjá fátækrastrjórn á þeim stað erlendis, þar sem þeir voru staddir er styrkurinn var veittur, sem um þá menn, sem fengið hafa styrk hjá sendiherra Íslands í Kaupmannahöfn eða hjá öðrum umboðsmönnum ríkisins erlendis, samkvæmt heimild þeirri, sem veitt er í fjárlögum til styrktar nauðstöddum Íslendingum erlendis, en sá styrkur telst sveitarstyrkur, ef hann er eigi endurgreiddur af styrkþega innan mánaðar frá veitingu hans.

Sama gildir, ef slíkur framfærslustyrkur eða flutningskostnaður er greiddur á annan hátt úr ríkissjóði. 68
23. júní

3. gr.

66. gr. orðist þannig:

Oddvitum sveitarstjórna og bæjarstjórna ber fyrir lok marzmánaðar ár hvert að senda atvinnumálaráðuneytinu skýrslu um fátækraframfæri í hreppum eða kaupstöðum fyrir umliðið ár í því formi, sem ráðuneytið ákveður. Ennfremur ber þeim samtímis að senda ráðuneytinu skýrslu um tölu þeirrra karla og kvenna, er greiða eiga gjald til ellistyrktarsjóðs, staðfesta af hreppstjóra eða lögreglustjóra.

Sýslumenn skulu fyrir lok marzmánaðar ár hvert senda atvinnumálaráðuneytinu skýrslu um samanlagðar skattskyldar tekjur allra íbúa hvers einstaks hrepps sýslunnar samkvæmt skattskrá fyrir umliðið ár, svo og um skuldausar eignir samkvæmt sömu skattskrá, og loks um skattmat allra fasteigna í hverjum hreppi, sem skatt bar að greiða af síðastliðið ár. Á sama hátt ber bæjarfógetum í kaupstöðum og tollstjóranum í Reykjavík að senda ráðuneytinu tilsvarendi skýrslur úr undæmum þeirra.

4. gr.

67. gr. orðist þannig:

Nú fara samanlögð fátækraútgjöld sveitarfélags samkv. skýrslum þeim, er í 66. gr. getur, meira en 15% fram úr meðaltali fátækraútgjalda á öllu landinu, miðað að $\frac{1}{3}$ hluta við tölu þeirra karla og kvenna, er greiða eiga gjald til ellistyrktarsjóðs, að $\frac{1}{3}$ hluta við skattskyldar tekjur, að $\frac{1}{6}$ hluta við skuldausar eignir og að $\frac{1}{6}$ hluta við fasteignamat, og greiðast þá $\frac{2}{3}$ hlutar af því, sem þar er fram yfir, úr ríkissjóði. Þó greiðist aldrei minni upphæð en 100 kr.

5. gr.

Nú skuldar sveitarfélag öðru sveitarfélagi verulega fúlgvæga vegna sveitarstyrks, sem þurfalingi þess hefir verið veittur af hinu síðartalda fyrir en á árinu 1932, og skal þá ráðuneytið rannsaka hag hins fyrirtalda og meta gjaldþol þess. Telji ráðuneytið hlutaðeigandi sveitarfélag eigi fært um að endurgreiða alla skuldina, skal ráðuneytið leita samninga um greiðslu hennar við það sveitarfélag, sem skuldina á, og má þá, ef samningar takast, greiða úr ríkissjóði nokkurn hluta hennar, þó aldrei frekara en það, sem vanta kann á, að sveitarfélag það, sem skuldina á að lúka, geti greitt helming hennar. Samningurinn skal bundinn við það, að sá hluti skuldarinnar, sem um er samið að greiða, sé goldinn þegar í stað, enda falli þá hinn hluti skuldarinnar niður.

6. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi. Þó koma ákvæði 1. gr. eigi til framkvæmda fyrir en 1. jan. 1933. Kostnað þann, sem áfallinn er samkv. 66. og 67. gr. fátækra-

68 laganna, ber að greiða úr rikissjóði til þess tíma, er lögin öðlast gildi, á sama
23. júní hátt og hingað til. Þó miðast fyrsta framlag rikissjóðs samkvæmt 4. gr. þess-
ara laga við fátækraútgjöld sveitarfélaganna allt árið 1932.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Christiansborgarhöll, 23. júní 1932.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Dorsteinn Briem.

69

23. júní

L Ö G

um

breyting á lögum nr. 55, 27. júní 1921, um skipulag kaupúna og sjávarþorpa.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Péttmerski,
Låenborg og Aldinborg.

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau
með samþykki Voru:

1. gr.

Aftan við 13. gr. komi ný setning, svolátandi:

Nú hefir skipulagsuppdráttur ekki hlotið staðfestingu stjórnarráðs áður
tvö ár séu liðin frá framlagningu, og er hann eigi lengur bindandi.

2. gr.

Nú hefir skipulagsuppdráttur verið framlagður áður en lög þessi hafa
öðlzt konungsstaðfestingu, en eigi náð staðfestingu stjórnarráðs, og fellur hann
þá úr gildi, ef hann hefir eigi verið staðfestur áður ár sé liðið frá þeim tíma.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Christiansborgarhöll, 23. júní 1932.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Dorsteinn Briem.